

(שם יט) וְהִי המטיר על סדר וועל עמירה, זה בית דין של מטה. ולא הגיד ל', מה הטעם לא ידע אלישע? אלא אמר הקדוש ברוך הוא, ומה אני אהרג את זה? אם אמר לו - לא ימות, כי הפטנה שלו היא. וداعי שיש לו למות, שהרי נאמר, שפטוח אמת חקנת בן, וממוקום הנקבה גורם מוות, וכן לא אמר לו.

ויאמר לגיחוי חגר מתניך וכח משענתי בירך לך. והרי פרשיה שהסתלק הגס מפני. כי ה' ומי נפשך אם אעזובך, למה? פיוון שגיחוי היה הולך. אלא שחייב ירצה את דרכך אותו גיחוי הרשע, שאינו כראוי שימצא נס על ידו. וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וגוזו, ומה? אלא שאליישע השגיח וידע שפקודו (שהasha הוא) זה הוא שגורם, שנקשר בו בעת. וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו, לקשר אותו למוקום אחר עלילון, ממוקם שנמצאים בו חיים.

ולא יכול לעקר אותו ממוקם שנקשר בו בתחלה, אלא עוזר רוח אמרת מלמעלה, ונקשר במוקום זה והשיב לו את نفسه, שם לא כה, לא קיה עוזר לעולמים. ויזורר הנער עד שבע פעמים, ולא עלה יותר, כמו שנאמר ימי שנوتינו בהם שבעים שנה.

זה הוא חבקוק הנביא, כמו שנאמר את חבקת בן. אם כך, היה צריך להיות חבקוק, למה פעים - חבקוק? אלא אחד של פעמיים, ואחד של אלישע שהתחבק אמר. דבר אחר, שניגחוקים היו בו, בין לצד זה בין לצד זה. חבקוק אחד, אותו מקום שהיה פלו בו בתחלה. חبور אחר, שהעלה

עמורה, דא בי דינא דלתקפה. ולא הגיד לי, מי טעמא לא ידע אלישע. אלא אמר קדשא בריך הוא, ומה אנא קטיל להאי, אי אימא ליה, לא ימות, דהא נזובזא דיליה הוא. וכאין אית ליה למימת, דהא אמר, דכתיב אתה חובקת בן, ומאתר דנווקבא גרים מותא, ובגינייך לא אמר ליה.

ויאמר לגיחוי חגר מתניך וכח משענתי בירך לך. וזה אויקמייך ואסתלק ניסא מגניה. חי יי' וחמי נפשך אם אעזובך, אלא היה ידעת אמר כיון דגיחוי היה איזיל. דלא היה כראדי ארחו דההוא רשות דגיחוי, דלאו היה כראדי דישתכח ניסא על ידו.

וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וגוזו. אמר, אלא דאשכח אלישע וידע דאתרא (ראתא הו) דא הוא דגרים, דאתקשר ביה השפה. וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו, לקשר ליה באתרא אחרא עלאה, אחר דמיין אשטכחו ביה.

ולא יכול לאעקרא ליה מאתר דאתקשר ביה בקדמיתא, אלא אהער רוחא חדא מלעילא, ואתקשר בהאי אחר, ואטיב ליה נפשיה. דאי לאו בכלי לא קוה קאים לעלמין. ויזורר הנער עד שבע פעמים, ולא סליק יתיר, כמה דאת אמר (תהלים ז) ימי שנوتינו בהם שבעים שנה.

ז"א הוא חבקוק נבייה, כמה דאת אמר את חובקת בן. אי בכלי חבקוק מיבעי ליה, אמר חבקוק תרי. אלא, חד (ד"ה ט"א) דאמיה, וחד דאלישע, דאתחבק עמיה. דבר אחר תרי חבקון והוא ביה, בין להאי סטרא בין להאי סטרא. חבקוק חדא, ההוא אחר דהו תלוי ביה בקדמיתא. חבקוק אחרינא דסליק ליה